

INTERVIEW GertJan Slijkerman: 'Het moet goed gaan met het bedrijf, dat is wat telt'

Oude bakkerij ook zonder opvolger nog jaren mee

Negentig jaar bestaat Bakkerij Slijkerman nu, de derde generatie - GertJan (60) en Vorina Slijkerman en Rob Slijkerman (57) - staat aan het roer. Haalt het bedrijf de honderd wel, nu er geen vierde generatie klaarstaat om het stokje over te nemen?



Mike Deutekom
m.deutekom@mediahuis.nl

't Zand ■ GertJan Slijkerman is een optimist. En iemand met een passie voor het bakkersvak. „Het is gewoon hard werken in een bakkerij. Als je daar geen passie voor hebt, dan kun je dit niet doen. En helemaal in een familiebedrijf, waar je als eigenaar altijd pas klaar bent als echt alles af is.”

Hij gaat ervan uit dat de bakkerij over tien jaar het honderdjarig bestaan viert. „Al weet je het nooit helemaal zeker. Maar ik ben voorlopig niet van plan om te stoppen. En volgens mij mijn broer Rob ook niet. Maar we moeten wel naar de toekomst kijken, zeker nu mijn dochter Sanne heeft aangegeven toch wat anders te willen dan in het bedrijf te stappen. Er werken tachtig mensen bij ons. Hoe zorgen we ervoor dat die blijven werken bij een rendabel bedrijf met toekomstperspectief?”

In de afgelopen negentig jaar is het familiebedrijf volgens Slijkerman 'organisch gegroeid' tot wat het nu is: een bedrijf met zeven winkels en twee bakkerijen. „Onze opa Gert was van oorsprong boer en hij begon brood te bakken om dat uit te kunnen venten. Toen later onze vader Piet in het bedrijf kwam, vond hij dat er een winkel moest komen. Misschien ook omdat hij zelf een hekel had aan dat venten langs de weg, maar in elk geval kwam die winkel er.”

Loet

Toen Rob en GertJan het bedrijf overnamen van hun vader, waren ze ervan overtuigd dat ze het met alleen een bakkerij en een winkel in 't Zand niet gingen redden. „Daarom kwam de Loet in Schagen erbij. Maar met de overname van de winkel met moderne bakkerij in Wieringerwerf zijn we echt de volgende eeuw ingestapt. Daarna konden we werken aan een visie: hoe moet een moderne bakkerij er in de toekomst uit zien gaan om ook toekomstbestendig te blijven?”

De Slijkermannen verdiepten zich in de mogelijkheden. „We zijn bij veel bakkers gaan kijken, bedachten dat het deels zelfbedieningsconcept dat we nu in al onze winkels hebben de toekomst was. Dat was er toen nog niet of nauwelijks.”



Bakkerij Slijkerman viert deze week het negentigjarige bestaan.

FOTO REDMOUSE

„Dat familiegevoel is belangrijk voor ons. Mijn taak is vooral mensen bij elkaar te brengen

GertJan Slijkerman



Vier generaties Slijkerman aan het werk.

FOTO AANGELEVERD

De volgende aankoop is bakkerij Veenstra in Middenmeer, waarmee er een tweede bakkerij aan het bedrijf wordt toegevoegd. Daarna groeit Slijkerman nog met winkels in Schagen, Warmenhuizen en Julianadorp, waarmee het totaal op zeven komt. „In al die winkels proberen we het familiegevoel te krijgen. Bij de mensen die er werken en daarmee ook richting de klanten. We doen het allemaal samen in dit bedrijf. Dat begrijpt iedereen die bij ons werkt.”

Met dat familiegevoel komt er ook een extra verantwoordelijkheid op de schouders van GertJan, Vorina en Rob te liggen. „Dat familiegevoel is belangrijk voor ons. Mijn taak is ook vooral om mensen

bij elkaar te brengen. We moeten goede producten maken, zorgen dat het bedrijf een goed rendement maakt en dat kan alleen samen. Ik ben een beetje de olie tussen de raderen. Verder hoef ik er niet zoveel meer aan te doen. Al onze medewerkers weten precies wat ze moeten doen en nemen en krijgen ook de verantwoordelijkheid om dat te doen.”

Organisch

Hij gaat verder: „Ik heb een hekel aan termen als 'managementteam', maar dat is wat we nu hebben. Ook dat is organisch van binnenuit ontstaan. Anita, Maartje en Loan, alle drie uit onze eigen bakkersfamilie, gaan langzamerhand meer

taken overnemen. Die begrijpen hoe wij als 'Bakkerij Slijkerman' denken. Die weten dat de sfeer bij ons zo belangrijk is en het is mooi om te zien hoe ze dat oppakken. Die meiden lopen allemaal nog harder dan wij en ze lopen gaatjes dicht waarvan ik niet eens wist dat ze er waren. Het is geweldig om te zien.”

„Die meiden hebben bijvoorbeeld ook bedacht dat we ons negentigjarige bestaan gingen vieren deze week. 'Een feestje, dat is altijd leuk', zeiden ze. Nou, dan gaan we dat doen. En dan verzint Anne-maaike in Schagen dat de krant

Die meiden lopen harder dan wij en ze lopen gaatjes dicht waarvan ik niet eens wist dat ze er waren

GertJan Slijkerman

daar ook voor uitgenodigd moet worden en nu zitten we hier. Zo gaat het. Iedereen neemt zijn verantwoordelijkheid. En dat is wel tweerichtingsverkeer. Als iemand eens ergens mee zit en wat van ons vraagt, dan gaan we dat ook proberen te regelen.”

Hoe het uiteindelijk geregeld wordt als GertJan, Vorina en Rob wel met pensioen gaan of omvallen, daar is hij nog niet helemaal uit. „Hoe het verder gaat weet ik nog niet, dat kan een constructie met aandelen zijn of wat anders. Voorlopig zijn wij nog niet van plan om te stoppen. Maar één ding staat bovenaan: het moet goed gaan met het bedrijf, ook als wij zijn afgehaakt.”